

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 9 PAZDZIERNIKA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, umieszcza z *Petersburga* pod 20 września, artykuł następujący: „Ministryum spraw wewnętrznych przystępuje teraz do wydania wiadomości o stanie rękodzielni w państwie, w roku 1814. Potrzebne do tego materiały po większej części już są zebrane; z niektórych zaś gubernij reszty ich oczekują. Przewłoka w otrzymaniu tych materiałów, i niepełność otrzymanych z lat poprzednich, stają się pobudką do wniosku, iż są właściciele rękodzielni, którzy niesprawiedliwie mają wyobrażenie o przyczynie zbierania takowych wiadomości, i że się lękają, iżby Rząd nie użył do naznaczenia nowych, w jakimkolwiek rodzaju powinności dla rękodzielników, albo, jakichkolwiek w ogólności uciążliwych dla nich urzędzeń. Wiadomo nawet, że pewny fabrykant, w którego rękodzielni zagraniczni pracują majstry, z okoliczności odebranego od zwierzchności miejscowej rozkazu, aby pośłał wiadomość o fabryce swojej i znaydujących się w niej rzemieślnikach, słyszał mówiących, iż jakoby od niego wymagają opisu majstrów dla tego, że ich mają z *Rossyi* wyprawić! Tak nieprzyzwoite wnioski skutkiem bydz muszą poszeptów, rozgłaszanych przez takich ludzi, którym nieprzyjemnie jest, widzieć w *Rossyi* pomnażające się fabryki i ten z nich skutek, że na miejscu eudzoziemskich własne mamy rękodzieła. Chociaż wszystkie podobne tworgi zupełnie się obalają działaniami Rządu, do pożytku i rozszerzenia wszystkich odnog krajowego przemysłu jedynie dążącemi; sądzimy jednakże za rzecz potrzebną tu jeszcze powtórzyć to, cośmy już dawniej w gazecie naszey w podobneyże okoliczności pisali. Jedyny cel, dla którego Rząd stara się, zebrać szczegółowe o rękodzielniach wiadomości, jest ten, żeby się zupełnie przekonać, których rękodzielni dostateczną wyrabiają ilość, a których jeszcze doświadczamy niedostatku. Wiadomość taką równie jest potrzebną dla czynienia uwag ogólnych, jako i dla ukazania konieczności, z jaką chyżością odnoga rękodzielniowego przemysłu w kraju się naszym rozszerza. Przedsięwzięcie to powinno przekonać PP. Fabrykantów, że cała pieczołowitość Rządu ma za cel własnyż ich pożytek, i że, jeśli on żąda od nich wiernych i dokładnych opisów stanu ich fabryk, czyni to jedynie dla tego, żeby z większym jeszcze skutkiem pomnażać do ich zakwitnienia, a tém samym mógł pomnażać pożytki i korzyści państwa...

D. 19 września Jenerał jazdy, Hrabia *Wittgenstein*, do *Nitawy* przybył; a Jenerał piechoty, Hrabia *Mitoradowicz*, d. 11 września, przez *Mińsk* przejeżdżał, i w dalszą podróż udał się traktem do *Czernichowa*.

Oto są jeszcze niektóre szczegóły straszliwego pożaru w *Kazaniu*, które umieszczamy z dodatku do gazety *Kazańskię* pod d. 5 września: „Pożar zaczął się o godzinie 9 zrana od kościoła *s. Barlaama*. Ogień tak był wielki i mocny, że zarazem po kilka zapalał domów. Z powiększającym się pożarem i wiatr, albo raczej, burza się powiększała: od wzruszonego piasku i dymu dzień w noc się zamienił: w odległości sążnia nie widzieć nie można było, przestach i rozpacz objęły całą przestrzeń miasta: żadnego domu bezpiecznego niebyło: połowę rzeki *Butaka* zawalono rzeczami i własnością mieszkańców, co wszystko późnię zgorzało. Pałacą się przestrzeń miała 7 wiorst obwodu. Całe już zdaje się miasto zagrześć się miało w popiołach: cokolwiek ocalało, samemu tylko miłośierdziu bożkiemu przypisywać należy: bo żadna ludzka siła dać tu ratunku nie była w stanie. Dwa dni już prawie całe jesteśmy świadkami tych scen okropnych: mieszkańcy, nie znajdując w mieście bezpieczeństwa, wynoszą się na *Askie* pole, które przybrało postać wielkiego obozu, albo raczej, taboru koczującego iarodu. Piękny, wspaniały, rozległy, bogactwami i handlem kwitnący *Kazań*, więcý, jak w połowie, część miasta najpiękniejszą, zagrzebł się w popiołach i gruzach. Przy pomocy Należyższego, sam tylko czas i oycowska pieczołowitość Monarchy będą mogły do dawnego powrócić stanu to miasto. Szkody przez ten pożar zrzędzone na kilkadziesiąt szacują milionów. „Przy świetle jeszcze gorejących płomieni, kresłemy tę kartkę gazety naszey,„ temi kończy się słowy wspomniany dodatek.

Wilno, dnia 9 października.

Rządzący Senat, na przedstawienie JW. Ministra narodowego oświecenia, Ukazem pod d. 15 przeszłego lipca, postanowił, następnym osobom pod zwierzchnością Imperatorskiego Uniwersytetu Wileńskiego zostającym, dać wyższe rangi: Kollezkim Assessoróm: Prof. Extraordynaryjnemu *Janowi Wolfgangowi*; Adjunktom *Kazimierzowi Kontrymowi* i *Ignacemu Horodeckiemu*; Dyrektorom Szkół: Gubernii Wileńskiej *Janowi Budzittlowiczowi*, Wołyńskiej *Michałowi Sciborskiemu* i Nauczycielowi Gymnazyum Mińskiego *Janowi Łapinkiewiczowi*, rangę Nadwornych Sowietników;

Nauczycielowi w Szkole Kowieńskiej Gubernskiemu Sekretarzowi *Barttomiejowi Abrahamowiczowi* rangę Kolleżkiego Sekretarza, Nauczycielowi zaś Gymnazjum Grodzieńskiego 14 klasy, *Janowi Neville*, rangę Guberskiego Sekretarza, ze starszeństwem w tych rangach od d. 31 grudnia 1814 roku.

Przybyli tu od 1 do 7 września: JO. Xiężna Jeymość *Ogińska*, z *Petersburga*; Półkownik, Hrabia *Przedziecki*; Półkownik, Hrabia *Tyzenhauz*; Podpółkownik *Puciata*,

D. 3 t. m. przechodziły tędy półki piesze, *nizowski* i *brański*, tudzież półk 15 strzelców i 23 kompanija pontonierów. Izraelici ofiarowali dla każdego żołnierza porcyą mięsa i wódki.

Przejeżdżali tędy: d. 2 z *Petersburga* do miejsca pobytu Cesarza Jegomości, goniec *Solomin*; d. 4 z *Warszawy* do *Witebska*, Półkownik, *Baron Rosen*; d. 5 z *Petersburga* do głównej kwatery Cesarza Jegomości goniec *Dobrowolski*; a do kwatery Marszałka, Xięcia Jmci *Barclaja de Tolli*, goniec *Lange*,

Kurs Wileński na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. k. 41; dukat 13 r. 19 k.; imperyal 45 r. k. 40.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* zawiera z *Paryża*, pod 22 września: „Przed kilką dniami żądał Xięż *Wellington* wydania wszystkich obrazów szkoły *flamandzkiej*, które przez naszych wosatych miłośników sztuki, z *Belgiow* i *Holandyi* wywiezione zostały. Aże bohaterowi *Brytanii W.* uskutecznienie żądania jego odmówiono, wysłał przeto do naszego Muzeum dostateczną siłę zbroyną, pod której opieką wszystkie pomienione obrazy spokojnie do skrzyń przechodzą. Obawiają się, iżby *Apollo belwederski*, *Venus de Medcis*, i sławny *Torso* nie powędrowały do *Anglii*. Wiadomo, że *Canova* żądał także w imieniu Papieża wydania obrazów i posągów, które z państw kościelnych uprowadzone zostały, a że między *Anglią* i *Oycem* wielka przyjaźniapanuje, spodziewać się należy, iż, jeżeli tego potrzeba będzie, otrzyma także kompanija goralow szkockich na poparcie żądania swego.

Półki artyleryi, które się za *Loarą* znajdowały, same się rozeszły, chociaż ich nikt nie rozpuszczał; a co mocniej jeszcze zastanawia, bez oczekiwania wypłaty zaległego żołdu. Więcey 600 dział z należącą do nich amunicyą opuszczone zostały, i nie wiadomo, jakieyby okoliczności przypisać można, zmówne uskutecznienie tego wypadku.

Paryż dnia 24 września. Wszyscy ministrowie złożyli obowiązki swoje, a cały gabinet z nowych się teraz osob składać będzie. Zapewne dla otrzymania potrzebnego na to czasu, otwarcie Izb, które dnia jutrzejszego nastąpić miało, wyrokiem królewskim na d. 2 października odłożone zostało. — Obawiają się, iżby nie nastąpiło zaburzenie jakie, ze strony partyi rewolucjonistów. Tymczasem

użyto przeciwko temu wszelkich środków ostrożności. Xięż *Blücher* przybył d. 22go do *Paryża*, i mieć będzie główną kwaterę w *Versailles*. Znaczna liczba wojsk pruskich zbiera się pod *Paryżem*. — Zapewniają powtórnie, że podczas otwarcia Izb, ogłoszone będzie w całej rozciągłości oświadczenie mocarstw sprzymierzonych. — Wczora wyjechał ztąd Cesarz *Austryacki*, do *Dijonu*. Towarzyszą mu Xiężeta jego domu. — Jenerał *Rapp*, który od Króla urlop na dwa miesiące otrzymał, przybył do *Paryża* i używać będzie kwatery. Zeni się on z niejaką Panną *Rothberg*, z *Alzacji*. — Jenerał *Dessoles*, Dowódca gwardyi narodowey *paryzkiej*, będzie miał także następcę.

N. Cesarz *Alexander* pożegnał się dnia wczorayszego z naszym Królem J. C. Mosć wyjeżdża dziś z Królem pruskim

Zawczora odbyła się, na równinach *St. Denis*, rewija 20,000 ludzi wojska angielskiego. — *Jakubini* tuteysi bardzo niekontentni, że się *Fouché* z ministeryum uwolnił. — Xięż *Blücher* przepisał rozkazem dziennym, z d. 18 t. m., iżby żołnierze pruscy oddawali na przyszłość oficerom francuzkim należne im honory. — Konie, które *Bonaparté* do *Roche-fort* kazał był zaprowadzić, przyszły teraz do *Paryża*. — Straże w *Tuileryach* powiększone zostały. — Hrabia *Artois* i dalsi Xiężeta francuzcy udali się byli do *Rambouillet* i innych miejsc. Teraz, gdy *Fouché* oddalony, wrócili oni do *Paryża*. — List który *Fouché*, względem oddalenia się swego, do Króla przesłał, jest treści następującej: „N. P. Nie mogę *W. K. M.* wątpić o moiej wierności i poświęceniu się dla Jego Królewskiej osoby. Pochlebiam sobie, iż dałem tego nader niezaprzeczone dowody, i miałem nadzieję przyłożyć się do ustalenia jego tronu przez użycie środków, któremi pokoy i spokojność najwyższey utrzymać by mogły. Zdaje się jednak, iż chcą znowu wrócić do czasow okropności; nie mogę i nie chcę być ajentem takiego systematu. Pozwól *W. K. M.* Mość, iżbym składając mu nowy dowód mego poświęcenia się, wyznał otwarcie i szczerze, że panowanie jego nie polega na zasadach, któreby dosyć mocne były, oprzeć się tym zamachem, któryby zwałczyć życzeniem było.“

W. Xięż Meklemburg - Strelitz przybył tu, z *Londynu*. — *Margrabia de Rivieri*, który dawniey już posłem do *Konstantynopolu* był mianowany, wybiera się teraz w przeznaczoną dla siebie podróż. — Między wiele towarzystwami rozmaitych partyi, jakie teraz we *Francyi* powstaia, jedno z nich przybrało imię: „*Zjednoczenia prawdziwych Francuzów*“, z dewizą: „*Bóg i Król!*“

Paryż dnia 25 września. Osoby, składające dotąd ministeryum francuzkie, domione były, że NN. Cesarz *Alexander* i Król Pruski, jako nayszanowniejsi tłumacze opinii publicznej, postanowili uczynić dobru mu naszemu Królowi potrzebne przełożenie iżby ministeryum zawierało należyta rękojmię spokojności publicznej. Przekonani o niemocności pomienionych środków, szczególniey przy blizkiem otwarciu Ciela prawodaw-

czego, uznali ministrowie za rzecz potrzebną, usunąć się od obowiązków swoich, a to pod pozorem, że, jako prawdziwi patryoci nie mogliby w żaden sposób przyjąć i podpisać, tak ciężkich warunków, jakie sprzymierzeni na Francją chcą włożyć. *Luźwik XVIII* przyjął ich żądanie z taką powolnością, jakiej się nigdy nie spodziewali. Xiążd *Louiz*, który najzyskowniejsze ministerium posiadał, to jest, ministerium skarbu, dał poznać na drugi dzień niejaki żal, z powodu tego uwolnienia od obowiązków; ale mu to, tylko zawstydzienie, a nie skutek przyniosło.

Mówią, że *Rossya* i *Prussy* ciągle nalegają, iżby ogromny majątek najwinniejszych głównych stronników *Bonapartego* skonfiskowany i na dobro publiczne obrócony był.

Dzisiejsza gazeta urzędowa zawiera co następuje.

„*Król mianował ministrami i sekretarzami stanu: Ministrem spraw zewnętrznych, Xięcia Richelieu, para Francji; ministrem wojny, Xięcia Feltra, para Francji; ministrem marynarki i osad, Jenerala porucznika Vicomta Dubouchage; ministrem spraw wewnętrznych, Hrabiego Vaublanc, prefekta departamentu uścicia Rodanu, a ministrem policji, radzcę stanu, Pana Cezes. Względem ministerjow sprawiedliwości i skarbu jeszcze N. Pan nie postanowił.*“

Wczoray otrzymał Xiążę *Berry* z rąk Króla Jmć, ze zwykłą uroczystością order złotego runa, który mu udzielony został od N. Króla Hiszpańskiego. Dnia wczorayszego Hrabia *Peralada*, grand hiszpański, iszëy k aay, otrzymał także wstępna audyencyą u Króla, jako poseł Króla Jmci Katolickiego, a były dotąd hiszpański nadzwyczajny poseł, Hrabia *Alava*, złożył swe odwołujące na powrót listy.

Wyrok królewski z d. 22 t. m., który jeszcze kontra-ygnowany jest przez Xięcia *Talleyrand*, brzmi, jak następuje: „Pan Półkownik *de Montchenu* mianowany jest Kommissarzem naszym na wypie s. *Heleny*, dla baczenia na uwięzienie *Bonapartego*.“

Na mieyscu zmarłego P. *Anguie*, mianowany jest P. *Osmend*, jeneralnym dyrektorem poczt.

Fakcyoniści, dla wzniecenia niepokoju, rozsiewają tu często fałszywe pogłoski, jednak do zamierzonego celu nie trafiają. — Temi dniami zebrało się mnóstwo ludu na pobrzeżu (*Quay*) *Valtaire*, w około jakiegoś kapucyna, którego za przebraną osobę wzięto. Mówił on, iż przybył z *Hiszpanii*; jednakże zaprowadzono go do policji.

Fouché wyjechał już na poselstwo do *Dreżna*. P. *Fabry*, który dotąd był jego sekretarzem, towarzyszy mu, jako sekretarz poselstwa.

Wyjazd Monarchów sprzymierzonych, którzy, przy terazniejszëy zmianie ministerjum, zupełne urządzenie i ustalenie nowego porządku rzeczy widzieć sobie życzą, jeszcze nieco odłożony został.

Z *Bretanii* wychodzi teraz większa część wojska pruskiego w okolice *Paruża*. Dwie dywizye piechoty rossyjskiej i jedna jazdy,

otrzymały także rozkaz, zostać jeszcze do dalszego rozkazu w departamentach *Marny*, *Mozy* i *Meurthe*. — Nie potwierdza się, że *Talleyrand* należy i teraz jeszcze, ze strony francuzkiej, do układów o pokoy. — Xiężna *Angouleme* i jey partya z pociechą patrzą, na usilne starania swoje, względem odmiany ministerjum, skutkiem uwięźzone. — Wyyscie ztąd gwardyy austryackich i pruskich, także wstrzymane zostało. — Jenerał *Brulart* obemyje znowu dowództwo na *Karsyce*. — Marszałek *Sucht*, po rozwiązaniu wojska *Alpeyckiego*, wyjechał do *Paruża*. — Król pruski przed odjazdem swoim, który za 4 lub 5 dni nastąpi, odprawi jeszcze pod *Parużem* rewiją większëy części wojsk swoich we *Francji* będących. — 50,000 Austryakow opuściło już kraj francuzki. — Do *Havre* przybyła flota rossyjska, z *Kronstadu*, dla przewiezienia na powrót ekwipażow N. Cesarza Rossyyskiego. W *Lyonie* uczynione już były wspaniałe na przyjęcie Monarchow przygotowania, na które najmniey, 70,000 frankow wydano; ale przygotowania te wstrzymane zostały: gdyż Monarchowie do miasta tego nie przybędą. — Prusacy wywożą całą artyleriją i zapasy wojenne z twierdz, które wojskiem swoim zajmują. — Wczoray odbyło się przetrząsanie czyli rewizya wielkiej liczby domow w 11ym okręgu miasta. — Korsyka oddzielny legion utworzy — Były sekretarz stanu, *Maret*, chce teraz osiąszyć w *Austrii*.

Miesiąc *marzec*, podług przytoczenia gazety *de France*, był miesiącem szczególniey się odznaczającym w życiu *Bonapartego*: W marcu 1796, mianowany był Jeneralem naczelnie dowodzącym we *Włoszech*. W marcu 1802 zawarł pokoy w *Amiens*. W marcu 1804 kazał rozstrzelać Xięcia *Enghien*, W marcu 1805 przyjął godność królewską we *Włoszech*. W marcu 1808 rozpoczął wojnę z *Hiszpaniją*. W marcu 1809 uderzył na *Austrią*. W marcu 1810 przybyła do *Paruża* Arcy Xiężna *Marya Ludwika*. W marcu 1811 urodził się Król Rzymski. W marcu 1812 rozpoczął wojnę przeciwko *Rossji*. W marcu 1813 zebrał znowu wielką siłę w *Niemczech*. W marcu 1814 pozbawiony został tronu. W marcu 1815 powrócił znowu jako wszechwładny pan do *Paruża*. W marcu 1816 — —

W gazecie berlińskiej czytamy z *Paruża*, pod 26 września: że korpus wojska pruskiego dziś do *Paruża* wchodzi. Droga i zapasy żywności dla gwardyy pruskich są wyznaczoné, ale dzień wyyscia jeszcze niewiadomy. — Dnia 21go rozpoczęły wojska pruskie dobywać *Lafere*. — Stan wewnętrzny *Francji* nie wystawia przyjemnego widoku. Wiadomości z *Francji południowëy* zawsze jeszcze niespokojność wzbudzają; a gdy wojska austryackie, które się w *Nismes* i okolicach tego miasta znajdują, wyraźny odebrały rozkaz, iżby się do wewnętrznych spraw *Francji* nie mieszały, tém samém władze tameczne w przywróceniu spokojności wielkich trudności doznają. Równie i nad dolną *Loarą* umysły przeciw sobie mocno są rozjątrzone, tak, że, gwałtownego zaburzenia

obawiać się należy. Kasy publiczne bez pieniędzy, a Rząd bez kredytu; pokoy dotąd jeszcze nie ogłoszony; a do tego nie ma Król ministrów, na którychby mógł polegać.

Z *Rennes* donoszą, że znajdujące się tam woyska pruskie nie zwłócznie wyruszą, dla połączenia się z Xięciem *Blücherem*. W mieście tém zostanie tylko 1800 ludzi. — Austriacki oboz wytknięty pod *Genlis* ma obwodu 9 mil francuzkich. — Załoga austriacka w *Lyonie* wynosi teraz 15,000 ludzi. — Woyska austriackie, które do tego czasu z *Francyi* do *Niemiec* powróciły, wynoszą tylko do 22,000 ludzi. Przybywa ich najwięcej z *Burgundyi*. Wiadomości z *Bazylei*, za które ręczyć nie można, donoszą, że woyska te w okolicach *Warmbach* do nowego rozkazu strzymane zostały. — Od czasu oddalenia się ministrów spadły papiery na 2 procenta. — Rozeszła się pogłoska, że wiele osób, które od 25 lat grały rolę w wypadkach politycznych, zbierają się i założyć mają nową koloniją na *Madagaskarze*.

Cesarz Austriacki odwiedził d. 24go N. Cesarza *Alexandra*. — *Ludwik XVIII.* miał przez całą godzinę konferencyą z *Lordem Castlereagh*. — W *Dole*, we *Franche Comté*, wyleciał na powietrze magazyn prochowy. Ze 26 żołnierzy austriackich, ktorzy w magazynie tym ładunki nasypywali, 10 w czasie wybuchnienia zginęło, a nazajutrz 7 umarło. Nieszczęście to przypisano podkówkom, które u butow mieli. — *Baron Louis*, były minister skarbu, obeymując ministeryum, znalazł w skarbie 2 miliony, a następcy swemu zostawił 22 miliony.

Paryż, dnia 28 września. Król mianował: Xięcia *Richelieu*, ministra i sekretarza stanu w wydziale spraw zewnętrznych, Prezydentem Rady ministrów; Hrabiego *Barbè de Marbois*, para *Francyi*, ministrem sprawiedliwości, z powierzeniem pieczęci; a Radcę stanu Hrabiego *Corvetto*, ministrem skarbu. — Tymczasowie, nim przybędzie Hrabia *Vaublanc*, Radzca stanu *Barente* sprawować będzie ministeryum spraw wewnętrznych. — Miasto *Paryż* otrzymało łaskawe pozwolenie Króla Jmci, iż może zaciągnąć pożyczkę na milion frankow, z oparciem ich na dochodach miasta. — W *Paryżu* i okolicach jego znajduje się teraz 50,000 Prusakow. — Xiążę *Blücher* dawał wczora w *Wersalu* wielki obiad, dla Xiążęcia *Wellingtona*. — Wczora o godzinie 12szej byli u Króla z odwiedzinami NN Cesarze *Rossyjski* i *Austriacki*, oraz Król *Pruski*.

ANGLIA.

Korrespondent hamburski zawiera z *Londynu* pod 20 września: Dzisieysza gazeta nadworna donosi, że Jenerał *Funk*, który ze szczególni poleceniami od Króla *Saskiego* tu był przysłany, miał prywatną audyencyą u Xiążęcia *Rejenta*, i złożył swe listy wierzytelne — Fabryki nasze sukienne są teraz bardzo zajęte pospieszaniem sukna dla woyska pruskiego, na rachunek *Francyi*.

Przyszły wiadomości z *Buenos Ayres*, dochodzące 19 czerwca: Woysko *Lima* znowu zostało pobite przez insurjentów. Drugi ich

wódz naczelny, *Don Ramirez*, i dwaj inni jenerałowie w rozprawie tey polegli. Woysko insurjentow, do obrony *Buenos Ayres* przeznaczone, wynosi 18,000 ludzi; odwodowi zaś woysko, które z prowincyy zebrać się może 23,000 ludzi, i więcej jak 30,000 koni. Król *Neapolu* i *Sycylii* wydał odezwę, przez którą naznacza nagrody, za wprowadzenie zboża z obcych krajów do portów neapolitańskich.

Jak tylko emissaryusze *Bonapartego* do *Brezylji* przybyli, wnet wszystkich *Francuzów* za jeńców wojennych ogłoszono, a na okręta francuzkie włożono embargo.

Jenerał *Lowe*, mianowany na gubernatora wyspy *S. Heleny*, wkrótce tam popłynie na fregacie *Orantes*, kapitana *Cochrane*.

Xiąże *Feltre*, Jenerał *Clarcke*, którego nowym ministrem wojskowym we *Francyi* zwiastują, był naprzód domowym sekretarzem Xiążęcia *Orleans*, i był z nim w *Anglii*. Później dla Cesarzowey *Jozefiny*, a nakoniec dla Xiężney, *Maryi Ludwiki*, szczególniej był poświęcony.

Z *Jamaiki* nowa flotta, 60 żaglow licząca, na kanał przybyła — Flota dowództwa *Lorda Exmouth* powraca z morza szródziemnego do *Anglii* — *Lord Castlereagh*, po szwanku otrzymanym w *Paryżu*, zaczyna już chodzić. — Podług gazet naszych Rząd królewski hiszpański szczególniej się obraził za posilkki, które *Amerykanie - Północni* dali insurjentom *Ameryki - Południowey* — Do woyska naszego w posiadłościach wschodnio-indyjskich mają posłać 5,000 ludzi, a przyjmowani będą nawet 16toletni młodzieńcy — Wielu jenerałów angielskich, którzy się w bitwie pod *Waterloo* chwalebnie odznaczyli, otrzymali ordery austriackie i rossyjskie — W wielu okolicach *Irlandyi* zachodzą rozruchy: mówią, że 10 regimentów milicyi angielskiej do *Irlandyi* pójdzie — Wiele okrętów floty naszej, z *Jamaiki* powracające, bez masztów do *Halifaksu* przybyło — Na odebraną wiadomość, że *Fouché* z ministeryum jest oddalony, spadły w *Paryżu* papiery na półtora procentu. Uderzającą jest rzeczą, że różne teraz gazety nasze wypisują pochwały *Fouchego*, i wystawiają go za człowieka, który w terażniejszych okolicznościach, królowi mógłby być nader potrzebnym, a który tylko przez Xiążąt francuzkich oddalony został.

Niejaki *Wilson*, z szybkiego chodzenia piechotą w *Anglii* znany, odbył już drogę 700 mil angielskich; i spodziewają się, iż dotrzyman swego przyrzeczenia, odbycia drogi 1000 mil angielskich, we 20 dniach.

KRÓLESTWO LOMBARDZKIE.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi z *Medyolanu* pod 20 września: Zawczora przejeżdżał przez miasto nasze *Ludycjan Bonaparte* w towarzystwie officera austriackiego. Udaje się on do *Rzymu*, gdzie ma zostawać pod dozorem władz *Papiezkich*. — Wczora przybyły tu z *Francyi* trzy batalijony milicyi, które przeszley nocy wyszły w dalszą drogę do swoich domów — Podróżny

który wczora z *Wiednia* przybył powiadał, że ekwipaze cesarskie spotkał nad *Tagliamento* — Wkrótce się spodziewamy tu oglądać Cesarza, Król naszego.

XIĘZTWO PARMY.

Pisze gazeta ryzka, *Zuschauer*, z *Parmy*, d 10 września: „Odebrane wiadomości z *Wiednia* zdają się zapowiadać bliżkie z krajem naszym odmiany. Donoszą, iż wielkie jednomicarstwo rozpoczęło układy, względem odstąpienia księstwa *Placencji* dla Króla *Sardyńskiego*, który, otrzymując to powiększenie krajów, odstąpić ma miasta *Spezzia*, dla pewnego mocarstwa drugiego rzędu. (Kuryer londyński pisze, iż odmiany tylko w administracji kraju zysdź mają.)

TURCYA.

Gazeta ryzka, *Zuschauer*, donosi z *Semli* na pod 4 września: „W piątek przyszła tu z *Belgradu* wiadomość, że *Riaja Bey Roumel Valesy*, łącznie z Serwijanami i 1,200 Turków przez *Nisę* zbliżył się i stanął przed *Belgradem*. Tu naprzód oświadczone polityczne Serwijanów stosunki, dla których Turcy zebrali się nad *Mrawą* i *Dryną*. Zamiast walczenia z Serwijanami przyszli oni na pomoc dla nich, i dla zastonięcia od rabunków, czynionych przez Turków, na załodze po fortecach stojących. Piętnastcie Kniazów w imieniu Serwijanów udało się do *Konstantynopola*, dla uproszenia Porty o zastonę od tych straszliwych ucisków i okrucieństw. Prośby ich zostały wsparte przez Posła wielkiego jednego sąsiedzkiego mocarstwa. To dało powód Wysokiej Porcie do rozkazania *Roumel Valesy*, iżby objął trzy fortecy pograniczne serwijańskie, *Belgrad*, *Szabacz* i *Semendryę*, a Baszę *Belgradu* żywego lub umarłego Porcie dostawił. Serwianie obowiązali się rocznie płacić dwa miliony dla Turków.

WIADOMOSCI ROZMAITE

(Z gaz. ryzk. *Zuschauer*.) Wojska szwajcarskie *Gex* osadzają. Mówią, iż one żądały, ażeby się generał *Desaix* oddalił — Przez *Szwajcaryę* ciągle przechodzą *Francuzi*, pod przybranymi nazwiskami i opatrzeni pasportami ministrów cudzoziemskich. — Podług listów z *Bajony* pod 12 wrześ. główna kwatera generała hiszpańskiego *Avisbal* jest w *Irunie*, a wojska jego korpusu rozłożyły się na wskazanych sobie kwaterach. — D. 17 wrześ. w *Weilburgu* odprawili się zaślubiny Arcy - Xiążęcia *Karola*. Arcy - Xiążę *Józef* z młodą małżonką swoją był na tym akcie — Xiężna *Paulina* jest teraz chora w *Luce*, i chce jechać do *Rzymu*, gdzie ma starać się o rozwód z Xiążęciem *Bortheje*, do którego małżeństwa zmuszoną byskańcy strażę utrzymują. Zastanawia, że sprzymierzeni miéysc tych nie obeymują. — Posiłkowy korpus duński ma pójść na żołd niderlandzki. — W *Irlandyi* wielkie zachodzą poruchy — *Moza* ma być na przyszłość granicą między *Belgijami* i krajami pruskimi. — W *Port - Mahon*, na wyspie *Minorce*, znowu się znaczna wojenna eskadra amerykańska zgromadza, dla nowéy, jak mówią, wyprawy prze-

ciw państwowi korsarskim. Znajdują się tam z okręty 74 działowe. (Ciągle utrzymując flotę wojenną na wodach *Europy Amerykańskiej*, wkrótce zapewne i port własny mieć zechcą. Jak daleko bydź może jeszcze epoka, w której świat nowy zacznie się kusić o zdobycia na dawnym lądzie?) — Partyá jakubińska w *Korsyce*, znowu tę wyspę za niepodległą mieć chce, ale się *Anglia* na to niezgadza.

(Z gaz. berliń.) Dwór berliński włożył na 3 dni żałobę po xięciu brunswickim. — Niepewna jeszcze, że po zawartym pokoju wojska Xięcia *Wellingtona* w hannowerskim staną. — Król Hiszpański, *Karol IV*, miał przyjąć wyznaczony dla siebie na mieszkanie przez Króla neapolitańskiego piękny zamek *Eiferta*. — *P. Hortensya Bonaparte* ciągle w *Aix* mieszka: a ma się przenieść do *Pragny*. — Donoszą z *Bruxelli* pod 23 września: zawczora odprawiła się koronacya Króla *Niderlandów*, Król miał na sobie płaszcz dawniejszych monarchów *Brabancyi &c.* — Jenerał Hrabia *Kleist* wyjechał z *Berlina* do *Frankfortu nad Odrą* — Rozstrzygniono już, że Cesarzowa *Marya Ludwika* do *Medyolanu* pojedzie. — Powszechnie rozszerzyła się pogłoska, że koronacya Cesarstwa *Ichmość* w *Medyolanie* nie nastąpi; a tylko odprawi się złożenie hołdu. Przed tą uroczystością Cesarz jeszcze do *Wiednia* pierwiej przybędzie — Podług konstytucyi węgierskiej, małżonka Arcy - Xiążęcia Palatyna mieć będzie rocznego dochodu swego 400,000 zł. — Król *Wurtemberski* znowu stany królestwa na 15 października do *Stuttgardu* wzywa.

(Z gaz. wiedz. *Oester. Beob.*) Oficer pewny angielski pisał do *Londynu*, że większa część wyższych oficerów, na cały rok mieszkania w *Parużu* najęła. Lord *Wellington* tak ścisłą utrzymuje karnosć, iż przez rozkaz dzienny zabronił oficerom przywiązywać koni do drzew. W *Neapolu*, d 7 wrześ., w obecności Króla i familii królewskiej, odprawiło się nabożeństwo za duszę Królowej *Maryi Karoliny*, z domu Arcyksiężniczki austriackiej — Kupcy miasta *Liworny* ofiarowali dla Jenerała austriackiego, *Nugent*, szpadę złotą, brylantami wysadzoną, na znak wdzięczności za ocalenie ich miasta od *Neapolitańczyków* — Twierdzą *Thionville* mocno *Prusacy* szturmują — Jenerał *Nugent* d. 17 września do *Neapolu* przybył.

(Z gaz. paryz. *Journ. de Deb.*) W *Kadyksie* przez fregatę *Wultus* odebrano pociesniejsze wiadomości, aniżeli z *Lima* przez fregatę *Resolution*. Dywizya wojska królewskiego, pod dowództwem *Rasura*, na głowę po biła i rozproszyła insurjentów: dowódców ich w niewolę zabrała. Nową wyprawę gotuje się przeciwko *Lima*. — W *Metz* skończono roboty około nowych warowni na wyspie *Chambiére*. — Mówią, że Xię *Wellington* będzie miał dowództwo nad wszystkimi wojskami sprzymierzonymi, które we *Francyi* zostaną, a kwaterę swoją do *Bruxelli* przeniesie. — W *Wenecyi* otworzono kościół dla protestantów. Cesarz pozwolił im wyznawać religiją swoją w państwach włoskich. Mówią, że się *Papież* zgadza, aby to pozwolenie rozciągało się na wszystkie kra-

je włoskie. — P. *Sismonde-Sismondi*, autor panegiryku na akt dodatkowy konstytucji cesarstwa, osadził za lepszą, nie zostawać we Francji, i przeniósł się do *Genewy*, oyczyzny swojej — *Carnot* znowu ukazał się na scenie. Wydał on nie dawno *Sprawę z politycznego rządu się swojego, od dnia 1 lipca 1814*, a za godło pisma swojego położył: *Propius res aspice nostras*.

AKTA KONGRESSU WIEDENSKIEGO.

(z *Gazety petersburskiej, le Conservateur Impartial* — *Ciąg dalszy.*)

Państwa Modeny, Massa i Carrara

98. Arcy-Xiążę Jmé *Franciszek d'Este*, jego potomkowie i następcy, posiadać będą w zupełnej własności i udzielnosci księstwa *Modeny, Reggio i Mirandole*, w takiem rozległości, jaką miały one w epoce traktatu *Campo Formio*.

Arcy-Xiężniczka *Maryá Beatrix d'Este*, jej potomkowie i następcy, posiadać będą w zupełnej udzielnosci i własności księstwo (duché) *Modeny* (principauté) *Carrara*, tudzież dobra cesarskie w *Lunigiana*. Te ostatnie służyć mogą na zamianę, albo inne układy, dla obu stron dobrowolnie, z W. X. *Toskańskim* podług wzajemnej umowy.

Zachowują się prawa następstwa i powrotu, ustanowione w liniach arcy-książąt austriackich, względnie do księstw *Modeny, Reggio i Mirandole*, tudzież księstw *Massy i Carrary*.

Parma i Placencya.

99. N. C. J. *Maryá Ludwika* posiadać będzie w zupełnej własności i udzielnosci księstwa *Parmy, Placencyi i Gwatali*, wyjąwszy powiaty, wklęsłe zachodzące do państw J. C. K. A. M. na lewym brzegu rzeki *Po*.

Powrót tych krajów będzie oznaczony za spólną zgodą między dworami *Austriackim, Rosyjskim, Francuzkim, Hiszpańskim, Angielskim i Pruskim*, zwszcie z zachowaniem względów na prawa powrotu domu austriackiego i K. J. *Sardyńskiego* do rzeczonych krajów.

Posiadłości Wielkiego Xiążęcia Toskańskiego

100. Arcy-książę *Ferdynand Austriacki* sam z jego potomkami i następcami, powracają do wszystkich praw udzielnosci i własności nad Wielkim Xiążęstwem *Toskańskim* i jego przynależnościami, tak, jak W. X. J. posiadał je przed traktatem *lucewiskim*.

Postanowienia artykułu 2, traktatu wiedeńskiego, 3 października 1735, między Cesarzem *Karolem VI* a Królem *Francji*, do których przystąpiły inne mocarstwa, zupełnie się przywracają na rzecz W. Xiążęcia i jego potomków, tudzież uznają się za zabezpieczenia, z tychże postanowień wynikające.

Oprócz tego przysługują się do rzeczonych W. Xiążęstwa, dla posiadania w zupełnej własności i udzielnosci przez W. Xiążęcia *Ferdynanda*, oraz jego potomków i następców:

1. Kraja *Prezydya*

2. Część wyspy *Elby* z jej należnościami, które zostawały pod panowaniem udzielnym K. J. *Obojey Sycylii*, przed rokiem 1801.

3. Lenność i udzielnosc księstwa *Piombino*, z jego przynależnościami.

Xięstwo Piombino.

Xiążę *Ludovisi Buoncompagni* zachowa dla siebie i swoich następców prawnych wszystkie własności, które familija jego posiadała w Xięstwie *Piombino*, na wyspie *Elbie* i jej należnościami, przed zajęciem tych krajów przez wojska francuzkie w roku 1799, obejmując w to kopalnie, kuźnice i saliny. Xiążę *Ludovisi* również zachowa prawo rybołówstwa, i używać będzie zupełnego od opłat wyjątku, tak od wywozu produktów ze swoich kopalni, kuźnic, salin i dóbr, jakoteż za przywóz drze-

wa i innych rzeczy potrzebnych do robót w kopalniach. Nadto otrzyma od W. Xiążęcia *Toskańskiego* wynagrodzenie wszystkich dochodów, jakie familija jego miała od praw koronnych przed rokiem 1801. Na przypadek mogących się wydarzyć trudności w obliczeniu takowego wynagrodzenia, strony odwołają się do wyroku dworów wiedeńskiego i sardyńskiego.

4. Dawniejsze dobra cesarskie *Vernio, Montanto, i Monte Santa Maria*, wklęsłościami zachodzące do państw *toskańskich*.

Xięstwo Lukieskie

101. Xięstwo *Lukieskie* posiadać będzie w zupełnej własności i udzielnosci przez N. J. *Infantkę Maryá Ludwikę* i jej następców w linii prostej męskiej. Xięstwo to (principauté) wynosi się na stopień Xięstwa, *Duché*, i zachowa formę rządu, opartą na zasadach formy, nadanej mu w roku 1805.

Będzie przydany do dochodów Xięstwa *Lukieskiego* dochód roczny 500,000 franków, które Cesarz *Jmé Austriacki* i W. Xiążę *Toskański* obowiązują się wypłacać regularnie, dopóki okoliczności nie pozwolą opatrzyć dla N. *Infantki Maryi Ludwicy* i jej dzieć dla jej syna i ich następców innego zabezpieczenia.

Dochód ten szczególnie będzie oparty o dochody w *Czechach*, pod imieniem *Bawarcko-Palatynskich* zwanych, które na przypadek powrotu Xięstwa *Lukieskiego* dla W. Xiążęcia *Toskańskiego*, w wolnionie będą od tego ciężaru, i powroczą do rąk czyby dóbr prywatnych J. C. K. A. M. sam.

Powrót Xięstwa Lukieskiego.

102. Xięstwo *Lukieskie* ma powrócić do W. Xiążęcia *Toskańskiego*, w przypadku jego zawikłania przez śmierć N. *Infantki Maryi Ludwicy*, albo jej syna *Don Carlos*, tudzież potomków ich męskich w linii prostej, albowież w przypadku, jeżeli by *Infantka Marya Ludwika*, albo następcy jej w linii prostej otrzymali inne państwo, lub też zostali następcami innej linii swojej dynastji. W każdym zdarzeniu przypadającego powrotu, W. Xiążę *Toskański* obowiązuje się ustąpić, jak tylko obejmie posiadanie Xięstwa *Lukieskiego*, dla Xiążęcia *Modeny terytoryja następująca:*

1. Powiaty *Toskańskie Fivizzano, Pietra Santa i Barga*; 2. Powiaty *Lukieskie Castiglione i Liciano*, wklęsłościami zachodzące do państw *wiedeńskich*, tudzież okręgi *Minuciano i Monte Ignazio*, stykające się z krajami *Massa*.

Postanowienia tyżące się Stolicy świętej.

103. *Marchie, Camerino* z przynależnościami do nich, tudzież Xięstwo (Duché) *Benevento*, Xięstwo (Principauté) *Ponte Corvo* powracają do Stolicy świętej. Stolica święta obejmie w posiadanie legacje *Raweńską, Bonońską, i Ferrarską*, wyjąwszy część *Ferrarskiej* położoną na lewym brzegu rzeki *Po*. J. C. K. A. Mość, i jego następcy będą mieli prawo trzymania garnizonów w *Ferrarze i Comacina*. Mieszkańcy krajów, z mocy postanowień Kongressu, powracających pod panowanie Stolicy świętej, będą mieli prawo używać skutków artykułu 16 traktatu *Paryżkiego*, dnia 30 maja 1814. Wszystkie nabycia uczynione przez osoby prywatne na mocy tytułu uznawane go za prawny przez prawa teraz eksystujące, zostaną utrzymane, a postanowienia zastrzegające dla publicznosci i opłatę pensy, oznaczone będą dla konwencyą udzielną między Dworami *Rzymskim i Wiedeńskim*.

Przywrócenie Króla Ferdynanda IV do Neapolu

104. N. K. J. *Ferdynand IV*, sam, jego potomkowie i następcy, przywraca się na tron *Neapolitański* i uznaje się przez Mocarstwa za Króla *Neapolu* i Sycylii.

(Ciąg dalszy w następujących numerach)

1. W domu *JPP. Leniewiczów*, pod Nr. 10 w sklepie kupca *Galoszkina*, znajdują się dwa wo przywiezione winogrony *astrachan* w gatunku przewybornym, za cenę bardzo miarkowaną.

O G Ł O S Z E N I A

2. Od Kommissyi Wileńskiej prowijantskiego Depo wzywają się chcący wziąć na siebie dostarczenie dREW jednopolanowych sążni 250, za cenę mniejszą od zaproszonej przez wileńskiego obywatela Josiela Szmuyłowicza po rubli 17 i kopiejek 75 assygnacyami, s tym, iżby życzący przybywali na licytację w terminach pierwszym dnia 12, a ostatnim dnia 16 terażniejszego miesiąca. Dnia 5 oktobra 1815 roku.
8 klasy Bohomolec.

3. N. 8. 440. Od Kommissyi Wileńskiego Prowijantskiego Depo czyni się ogłoszenie, iż do różnych magazynów gubernii Wileńskiej potrzebne jest dostarczenie prowiantu mąki 8,690 czwartki, krup 852 czwartki, zatem chcący podjąć się takowego dostarczenia, mają przybywać na licytację, na terminy w dniach następującego miesiąca oktobra, 1szy, zgo; 2gi, 6go; a 3ci, 9go, z dostatecznymi ewikcyami do Wileńskiej Skarbowej Izby. Dnia 26 septembra 1815 roku. 8mej klasy Bohomolcow.

3. W mińskim Guberskim Rządzie przedawać się będzie przez publiczną licytację opisany za dług stosownie do opisu zakładnego Hrabiego Stanisława Manucego, dla Sukcessorów Hrab. Ostermana majątek nieruchomy w Gubernii Mińskiej Powiecie Borysowskim łąający, Bieresniówka zwany, z wioskami, a mianowicie: Bohomla, Bieresniówka, Budiłowka, Babcy, Juchnowka, Morgowiec, Miłkonja, Piancy, Firachtmówka, Uskome, Starakastrelika, Bojarka, Kastrelik, Zaścianki Gordzinka, Zabrodki, Kalnik i Uborka. W którym to majątku znajduje się rzeczywiście domów włościańskich 319, włościan dusz męzkich 1072, a żeńskich 1082, z należąciami do tegoż majątku w różnych uroczyszczach gruntami. Roczny zaś dochodu wyliczono 11,000 rubli assygn. Na takową sprzedaż naznaczają się terminy w dniach r. 1815, pierwszy 15 nowembra, drugi 16 decembra, a trzeci ostateczny dnia 15 stycznia 1816 roku. Chcący kupić takowy majątek, mają przybywać do pomienionego Rządu sami, albo umocowani ich Plenipotenci, na terminy dla licytacji przeznaczone. Dnia 22 septembra 1815 roku, Sekretarz Demijan Czerniew.

2. Nr. 17 577. Kommissya Sądowa Edukacyyna Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kiiowskiej w sprawie funduszu Edukacyynego z JOOXX. Stanisławem Senatorem b. Xztwa Warszawskiego dóbr Sieliczowa w Powiecie Nowograd Wołyńskim; Maksymilianem Kammerherem Kommissarzem Kommissyi swęy, miasteczka Krzywina w Powiecie Ostrogskim, Karolem byłym Marszałkiem Powiatu Kowelskiego, miasta Ostroga; Dziedzicami Jabłonowskimi, Sukcessorami n. JOXiążęcia Janusza Jabłonowskiego Kanonika Łuckiego wsi Tupał w Powiecie Kowelskim Dziedzica, Sukcessorami JOOXX. Jana, Kajetana i Anny z Xiążąt Sapiehów Jabłonowskich Wojewod. Bract, Emilia z Xiążąt Sapiehów Jelską w mieście Wilnie mieszkającą — JOXięciem Sapiehą Tajnym Konsyliarzem dóbr Uspola w Powiecie Witkomirskim Dziedzicem — JW. Potockimi Senator Imperii — JW. Soltykami, JW. Maryanną z XX. Sapiehów Puzyniną dobra swę w Powiecie Wileńskim mającą: Dekr-tem Sądu swęgo 1815 r. d 15 maja z N. 1758 i obwieszczeniem pod N. 16406 d. 22 lutego r. b. 1815 r. objętey, o zapłaceniu summ trzech, jednej złotych 30,000, drugiej złotych 1000, trzeciej złotych 10,000 po Duchowieństwie za granicę odpadłem z zapisów JOXiężney Anny z Sapiehów Jabłonowskiej W. B. pochodzących; z prowizjami i wynagrodzeniem wydatków prawnych z dóbr Sieliczowa poszukiwane, na stawienie się stron, złożenie dowodów i ostateczną odpowiedź

dzień 8 listopada 1815 roku pod rygorem w ordynacyi założonym i obowiązkiem ulegania choćby zaocznemu Dekretowi naznacza; a dla uwiadomienia stron w innych Guberniach mieszkających obwieszczenie niniejsze w gazecie Kuryera Litewskiego umieszczone mieć chce. — Dan w Krzemiencu dnia 6 września 1815 roku (podpisano) Kom. Sąd. Ed. Filip Hr. Plater. Pisarz F. Rudzki.

2. Sad Taxator. Exdywizorski, majątku Lasow, WWJPanow Jana i Teofila Kuleszow Czesnikowiczow, w Powiecie Upitskim położonego. Za Remissą Ziemską Upitską, do tegoż majątku, po spełnionym pierwszym zieżdzie, dla uczynienia satysfakcyi wierzycielom W. Teofila Kuleszy Czesnikowicza, przybyły w terminie 20 zbra tego roku, z obwieszczenia wypadającym. Juryzdykcyą swoją do miasta sądowego Poniewieża na dzień 11 8bra terażniejszego roku, przynosząc, w celu ochronienia od amissy uznać się mającey, wszystkich pretensye swe do funduszu W. Teofila Kuleszy stosować mogących, w razie niejawienia onych, w terminie i miejscu powyższym. Przez niniejszą Awizacyą, o konkursie tym dać wiadomość postanowił. Dat. 1815 mca 7bra 20 dnia, w Lasach. Jan Jasieński Grodz. Upit. Reg. i Exd.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem remissyynym Sądu Głównego Lit. Wileń. z Departamentu w dniu 7 mca 8bra 1814 roku ferrowanym, na usatysfakcyonowanie Kredytorow i pretensorow W. J Pana Felicjana Bienkuńskiego Szambelana b. d. pol. przeznaczony, przybywszy w dniu 4 terażniejszego mca oktobra 1815 roku w terminie z obwieszczenia przypadającym do majątności Łubianki w Powiecie Oszmiańskim położoney, w przytomności jawiących się Kredytorow czynność swoją rozpoczął, w zamiarze zaś przybliżenia Kredytorom satysfakcyi i ocalenia masy pod konkurs oddaney od kosztow wypadających, Sąd Taxatorsko Exdywizorski po wysłuchaniu stron rozprawujących się, w przeciągu idącego mca 8bra wziąć ostatecznie do namowy postanawia, żeby więc Kredytorowie i pretensorowie ze wszelką gotowością, bez żadney zwłoki, swoje do masy regulujące się pretensye w tymże Sądzie porządkiem prawnym (pod utratą rzeczy za niejawieniem się któreykolwiek strony) objawiali, przez niniejszą awizacyą zastrzega. Zgodno z Protokółem M. Tallat Rejent G. W. i Exd.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski masy po Hylzenowskiej i Platerowskiej — W skutek Ukazu Sądu Głgo Witebskiego z Departamentu, niemniej powodem wzajemnego zgodzenia się z żądania stron obecnych zawiadania wszystkich Kredytorow i Publicznzść: iż na sprzedaż przez licytację w mieście Wilnie Pałacu oficyn murowanych, toż budowlow i placow, jakoteż w mieście Połocku placow po Hylzenowskich, trzy termina, to jest dzień 18, 21 i 25 mca 8bra naznaczył, dopełnienie oney Urzędnikom emedio sui Delegowanym pod obecnością Debitorow i Kredytorow, lub ich Plenipotentow za Skommunikowaniem się ze zwierzchnością miejscową, przyporuczył; i ażeby więc dającym w gotowiznie, częściami lub w całości wyprzedali, i formalne tranzakcyje na one powydawali, polecił. Oczem wszystkich interessowanych zawiadamiając, równym sposobem ażeby strony do exdywizyi należące, ze

wszelkim usposobieniem się do oczywistej rozprawy i dla oddania całkowitej rzeczy do namowy, składając papiery do Kancelaryi Exdywizorskiej, nadzien 8 gbra roku terażniejszego, jako w terminie zebrania się kompleto naznaczonym, do miasta Krasławia Sądowogu Ptu Dyneburgskiego Gubernii Witebskiej sub amissione rei stawali, poostatni raz ostrzeżga. — Jan Swołyński Prezydujący Exdywizor. Sywon Pakoż Sędzia Ziem. Połoc. Exdywizor. Joachim Bohdanowicz Sędzia Ziem. Ptu Lepel. Exdywizor. Ignacy Czyż Sędzia Ziem. Oszm. Exdywizor. Konstanty Masłowski Pisarz Ziem. Zawiley. Exdywizor. O zgodności z Protokółem świadczę. Jerzy Cielica Exd. Regent.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział funduszu i usatysfakcyonowanie wierzycieli zesłego Thedeusza Mackiewicza Oboźnego Mściślawskiego, Dekretem remissyiny Sąd Ziemi Wilkom. w roku 1811 julii 27 dnia zapadłym destynowany, w témże roku na dniu 14 gbra w pierwszykrotnym zjeździe pod Stannością stron ułatwił akcessoryine kwestye pierwszemu zjazdowi właściwe, w kontynuacyi jakowego, dzieła za wydanym obwieszczeniem, powtórnie Sąd zebrał się racyą nieuskućczenia pierwszego Dekretu wyrokiem swym w dniu 25 7bra idącego roku nastalym iterum satysfakcyą swojemu Dekretowi we wszystkim nakazawszy — Termin normalny na oczewiste sprawy rozsądzenie dzień szósty miesiąca decembra terażniejszego 1815 roku przeznaczył, w takowym czasie do miasta Powiatowego Wilkomierza, że Sąd zbierze się i oczewistym rozbiorem dzieła зайmie się, o tém po trzykrotnie w gazecie Kuryera Litewskiego, kogo interessować może, zawiadomić postanowił. Dat w Wilkom. roku 1815 miesiąca 7bra 25 dnia. Onufry z Klimonta Klimowicz Sąd Gran. Prezydent Exdywizor. Józef Kozakowski Prezydent b. Grodz. Ptu Wilkom. Franciszek Xawier? Rychlik Prezydent Sąd Grodz. Wilkom. Exdywizor.

3. Roku 1815 augusta 29 dnia. Na skutek Dekretu remissyiny Sąd Ziemi Rzeczyckiego w dniu 14 augusta roku 1815 ferowanego, taxę i exdywizyą dóbr Nowego Dworu w Powiecie Rzeczyckim położonych i dalszego wszelkiego nieruchomego i ruchomego W. Antoniego Oskierki Sędzię Norm. Rzeczyck. majątku, dla usatysfakcyonowania jednoczasowego wszystkich tegoż JWW. i WW. Wierzycieli i różnego tytułu pretensorów przeznaczającego, Sąd Taxatorsko - Exdywizorski do dóbr Nowego Dworu w dniu 28 tego miesiąca fixe na zjazd przeznaczony przybywszy w komplecie osób trzech Dekretem remissyinym zadeterminowanym jurysdykcyą Sądów swoich ufundował, i pod stannością stron w Dekrecie wyrażonych Dekretem odkładowym tak Debitorowi W. Antoniemu Oskierce Sędziemu jakoteż wszystkim tegoż JWW. i WW. Wierzycielom i pretensorom wszystkich dokumentów i wszelkich Aktow fundusz i pretensye wyświecających komportacyą do kancelaryi Ziemi Rzeczyckiej z czteroniedzielną persystencyą onych na dniu dziesiątym 8bra niniejszego roku nakazał, zjazd powtórny na ostateczne rozpoznanie wszystkich pretensyów na dzień 30 gbra udeterminował i dla uwiadomienia wszystkich W. Oskierki Sę-

dziego JWW. i WW. Wierzycieli i pretensorów do niniejszego konkursu łączyć się powinny, tak o nastaniu takowego wyroku jakoteż, że na niestawających wieczną amissyą zapisze trzykrotnie przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić, W. Zastawnego dóbr Nowego Dworu Possessora z obowiązał. Franciszek Sołtan Prezydujący Exdywizor. Jan Przybora Podśędek Ziemi. Ptu Rzgo Exdywizor. Jan Kwietkowski Pisarz Ziemi. Ptu Rzeczyckiego Exdywizor. Franciszek Ruszczyk Sąd Exdywizorskiego Regent.

3. W skutek Dekretu remissyiny w Sądzie Głynym 2go Departamentu, Gubernii Mińskiej w roku 1814 8bra 5 dnia zapadłego, Sąd zjazdowy do exdywizyi dóbr Puchowicz aktorstwa W. Piotra Frybessa Sędzica Ziemi wschowskiej w Powiecie Ihumeńskim Gubernii Mińskiej położonych, dla uczynienia satysfakcyi jego wierzycielom przeznaczony, w roku terażniejszym 1815 w dniu 20 miesiąca februaryi do rzeczonych dóbr do folwarku Markowczyzny attynencyi Puchowickiej zjechałszy i Sady swe zareassumowawszy, tak pomiare rzeczonych dóbr jakoteż inwentaryą, oraz dalsze w stosunku do Dekretu remissyiny postanowiwszy wyroki, sady swoje do powtórnegozjazdu w roku tymże 1815 9bra 25 dnia v. s. odroczył, a za tym się uwiadomia wszystkich wierzycieli i różnego tytułu pretensorow zesłego Piotra Frybessa Sędzię Ziemi wschowskiej i jego Successorów, tak w kraju Imperyi Rosyjskiej znajdujących się, jakoteż za granicą gdziekolwiek będących, iżby na dzień rzeczony 25 9bra odwołanych Sądów, z pretensyami swymi i dowodami na nie służącemi do przerzeczonych dóbr Puchowicz, w Peie Ihumeńskim Gubernii Mińskiej leżących jawili się, pretensyow swych probowali, sub amissione przez niniejszą awizacyą ostrzeżga. Dat. roku 1815 febr. 26 dnia. Franciszek Woyciechowski Prezydujący S. Z. Ptu Sługo. Edward Wańkowicz Sędzia Ziemi. Miński i Exdywizor. Felix Tracewski Sędzia Ziemi. Borys. i Exdywizor.

3. Niżej podpisany, za Dekretem Ziemi Wileńskim w roku 1802 msca 8bra 15 dnia, między JPP. Turłajem Stolnikowiczem Trockim, Francessonami Kapitanami, Józefem i Maryanną Horbatowskiemi Komornikami zapadłym, summa zł. Pol. 2,150 lokowana u niżej podpisanego została, do której summy za obligami JPanów Horbatowskich na summe złich Polch 2,860 wydanemi urościł pretensyą zesły Xiądz Sylwester Rożewicz, i tę summe zaaresztował i Dekreta akcessoryine w Ziemstwie Wileń. użyskawszy, żyć przestał; prócz tego dalsi Kredytorowie aresta na tę summe pozakładali, gdyby więc jawili się do Sąd Ziemi Wil. takowi Kredytorowie: jakoteż Successorowie tegoż Xdza Rożewicza pod upadkiem swych pretensyi uwiadomia. Dat roku 1815 msca 7bra 30 dnia. Symon Orłowski Dworzanin b. S. L. Adwokat Ptu Wileń.

3. Antonina Orwidówna, Porucznikówna byłych woysk pol. kończąc edukacyą januaryi 28 d. w roku 1816 w Klasztorze Panien Wizytek Wileńskich, posiadająca język francuzki i tłumaczenie niemieckiego, umięjąca grać na fortepianie, różne roboty tamborewania, haftowa-

nia i rysunki, sama w wieku młodym, pełna skromności, mogąca prowadzić dobremi skłonnościami młode, Panny i z swego temperamentu mogąca podobać się ich Rodzicom, oświadcza ochotę do edukacji dzieci. Którzyby Rodzice lub Opiekunowie potrzebowali, w początku miesiąca januarij 1816 roku raczą uczynić odezwę do Klasztoru Panien Wizytek Wileńskich, dla wzajemnego zapewnienia się.

3. Podaje się do wiadomości, że z majątności W. Jana Tuhanowskiego Sędziego Normalnego Pttu Nowogr: Smolczyce zwaney, w Gubernii Grodzień: Powiecie Nowogr: leżący, w nocy ze dnia 12 na 13 7bra Ru teraz: 1815, zbiegli dway ludzie, jeden: Jan Łukaszewicz furman lat 25 wieku liczący, zrostu wysokiego, twarzy i włosów białych, trochę ospowaty, na jedną nogę od zwichniętej pięty kulający, w kozuchu i czapce z bryklem; drugi Tomasz Stankiewicz lat 25 mający, zrostu średniego, włosów i twarzy ciemnych, w surducie szarym ordynaryjnego sukna i czapce czarney przyodziany. Uprasza się przeto, iżby gdzie wyrażeni zbiegowie пойmani będą, do władz Urzędowych, a szczególnie do Sądu Niższego Ziem: Pttu Nowogr: a choćby i do samey majątności Smolczyc dostawieni byli, za wdzięczność, nagrodę i powrót wydatków od tegoż W. Sędziego Tuhanowskiego zapewnia się.

5. 1815 roku septembra pierwszego dnia — JW. Konstancya z Jezierskich Generałowa Wendorffowa z Córkami swojemi Ludwiką i Madgaleną Wendorffownami, Successorkami zeszłego s. p. JW. Ignacego Wendorffa Jenerał woysk polskich i Kawalera, do rozprawy przed Sądem Ziemskim Powiatu Słuckiego urodzonego Jana Meysnera Bankiera niegdyś Warszawskiego, oraz jego żonę, jeśli są w życiu, tudzież obojey pici tego Meysnera potomstwo, gdziekolwiek się znajduje, a szczególnie syna Ludwika, po Dékrecie kontumacyjnym 1815 roku julii 6 dnia zapadłym, na roki Ziemskie następne sto Michalskie loco peragenda exemptionis zapozywają.

3. Niżej piszący się, doświadczywszy podeyscia na wydanym zręcznym Dokumentie w roku 1815 mscą junii Siostrze swey WJP. Katarzynie Sławińskiej Rotmit: Pttu Upitskiego, obniosłszy skargę w aktach xiąg Sądowych zamieszczoną, ostrzega, iżby takowego zręcznego Dokumentu, jako zaskarżonego cofnionego, nikt wlewkiem nabywać i przyjmować nie chciał, inaczej czyniący, stanie się przyczyną własney winy dla siebie — Roku 1815 mscą 8bra 2 dnia. Józef Sławiński Rot. Upit.

3. U Redaktora gazety tutejszey, mieszkającego w domu W. Rejenta Doroszki, złożone są dla oddania szukającemu, w małej bardzo liczbie pieniądze, w bliskości miasta zgubione. Poszukający, jeżeli, wymieni miejsce, ilość i czas w którym mógł zgubić; gatunek monet; i opiszę worek lub sakiewkę, w którym się one znajdowały; a wtedy je odbierze.

3. WW. Ignacy i Teresa z Reutów Byczkowscy Matłonkowi, za intercyzą w roku 1812 febr. 28 d. zawartą, i w Ziem. Wileń. przyznaną, od zeszłego s. p. męża oświadczaający się WJP. Thadeusza Erdmana Sędziego Ziem. Starodubowskiego, nabywszy kamienicę w mieście Wilnie na ulicy zwaney Bernardyńską pod Nrem 147 położoną, kiedy ani przyjętych przez też intercyzę obowiązków dotąd nieuskuteczili, ani summy ugodzoney za aktorstwo w terminie

ominionego dnia 30 marca roku terażniejszego 1815 nie wypłacili. Przeto więc przez WJP. Alexandra Erdmana jako jedynego po swoim oycu Successora zostali pozwanymi. Lecz gdy obżalni Byczkowscy blisko czterech lat posydując znacznie intratną i awantazowną kamienicę nie zapłaciwszy za oną ani grosza jednego, i chcąc się nadal podeysciem i intrygą przy pesessy oney utrzymać, bez zapłacenia summy, dla uczynienia zamitżenia na czas jaki opłacenia oneyże summy, do spełnienia swoich zamiarów użyli W. Wacława Klukowskiego, który niewiem zaiste, jakimto prawem? nie będąc nie tylko żadnym kuzynem domowi Erdmanów, ale nawet wcale onym i nieznanym, nie mając żadney pretensyi, aniteż zgofa żadney sobie należności od zeszłego s. p. Męża oświadczaający się, zakuca spokojność rodziny, chcąc wydrzeć syna mojego majątek, celem ulepszenia losu własnego. Jakoż wykoncypował nieforemny pozor, wdzierania się gwałtownie, do tytułu niejakięości opiekuna (którym nigdy nie był) nad Wnuczką moją Izabelą Erdmanowną, a żądając niepraktykowanym sposobem, oddalić od jey naturalną opiekę własnego jey oycy żyjącego, dla samego więc kondyktu, i przewłoki w sprawie, podpomagaiać intrydze Byczkowskim, wyż wyrażony W. Klukowski bez rzeczy i napastnie) na znaczne expensy procederowe narząiający zaudecydował mnie oświadczaiać się wespół z synem moim Alexandrem Erdmanem, do Ziem. Wileń. żądając Reprodukcy Testamentu, którego nigdy w istocie nie było, jakby nadaiaćcego temuż Klukowskiemu opiekę nad Wnuczką moją pod życiem własnego jey Oycy. Bowiem niejakis szpargał utytułowany iakoby Testamentem zeszłego Męża, moiego, datę na sobie roku 1810 8bra 10 dnia noszący, którego autentyk ręką obcą pisany, na prostym papierze, i zupełnie w głozech, i całkowicie pomazany, a podpisany był samowiednym tylko nazwiskiem, bez wyrażenia imienia zeszłego Męża moiego, bez żadnych Pieczętarzy, od roku 1812 mar. 30 od daty śmierci Męża moiego nieaktykowany, a do tego i zatracony w autentyku niewiadomo przez kogo w roku 1814 w mscu nowembrze, z rąk W. Białoblockiego, z którego by każdy z pierwszego weyrzenia mógł się przekonać, iż to nie był Testament, lecz tylko kopia prywatna bez żadnego waloru i znaczenia po zaginieniu takowego szpargału Testamentem utytułowanego, oświadczaiać się uwiadzioną zostawszy sztuczną intrygą obżal. Byczkowskich, usiłujących porużnić mnie oświadczaającą się z synem moim dla tym większey korzyści z naszego majątku, chociaż pod dniem 3 decembra roku przeszłego 1814 i uczyniłam oświadczenie, pomawiaiać syna moiego Alexandra Erdmana, o wzięcie utytułowanego Testamentu, iednakże wkrótce poznawszy, iż to na krzywdę syna moiego, z intrygi Byczkowskich uczyniłam. Jak niemniej nie chcąc obciążać sumnienia moiego utrzymuiąc takowy szpargał za prawdziwy niby Testament zeszłego Męża moiego, przeto więc dokumentem wieczysto ugodliwym, oraz assekuracyjnym, między mną oświadczaiać się, i synem moim Alexandrem Erdmanem w roku 1814 decembra 14 dnia zawartym, a tegoż roku decembra 16 dnia przed Aktami Ziemskimi Wileńsk. przez nas przyznaym, nieiednokrotnie w gurze wzmiankowanego Testamentem utytułowany niejakis szpargał w Autetyku zaginiony, jako w nastaniu swoim nielegalny, i z prawami krajowemi zupełnie przeciwny, i na krzywdę Successora sformowany, ja oświadczaającą się tymże Dokumentem skasowałam i na wieczne czasy uniekczymniłam ony. Jak niemniej i oświadczenie przezemnie na syna mojego z intrygi-obżal. Byczkowskich uczynione, skasowałam i eliminować one z xiąg w każdym czasie synowi mojemu, tymże Dokumentem dozwoliłam. Pomimo tak uroczysty tranzakt między nami zawarty, i w Ziem. Wileń. przyznany, kiedy W. Klukowski (jak się powyżey rzekło) bez żadney pretensyi do Majątku — Naszego, uniesiony chęcią korzystania z naszego majątku niekontentując się nawet własnym swoim potomstwem, którym licznie z daru opatrności iest obdarzony, przeciwko wszelkicy moralności i słuszności żada utytułować się niejakięości Opiekunem nad Wnuczką moją pod życiem własnego jeyże oycy, a to działając dla tym łatwieyszego i gładszego, zagarnienia majątku syna moiego na własny swój pożytek. Oświadczaającą się troskliwą będąc, iżby kamienicy należący successivie do aktorstwa syna moiego Alexandra Erdmana, na którą te kamienicę, chociaż syn mój w stopniu zeszłego oycy sukcesor, i wydał prawo wieczyste przedażne, nie wzięwszy summy ani grosza, jeduakże dla

nieopłaconych poszlin przez obzał. Byczkowskich, onego prawa nieprzyznał. Zapobiegając więc iżby tey kamienicy przez podeyscie obzał. Byczkowscy, jako posydując one bezpłatnie, długami oney nieobarczali. Przeto więc uwiadomiam i ostrzegam powszechnie wszystkich Obywateli, aby na kamienicę w mieście Wilnie na ulicy zwanej Bernardyńską pod N. 147 położoną, nikt ani pieniędzy obzał. Byczkowskim niekredytował, ani też żadney ewikcyi na tęż kamienicę pod żadnym pozorem, nieważnością oney, oraz utratą rzeczy, od tychże Byczkowskich, nieprzyjmował. Niniejsze więc ostrzeżenie i uwiadomienie własną moją podpisuję ręką. Dat roku 1815 mca 7bra 21 dnia. Franciszka Erdmanowa.

3 Znaydniac, ja niżej podpisany, w Nr. 47 dodatku Kuryera Lit: ostrzeżenie JW Jana Chryzostoma Piłsudskiego Marszałka b. Pttu Tels: Kawalera Order. aby mający pretensyą do wybytych Dóbr przez Sukcessorow zeszlę z tego świata JW Elżbiety z Gąseckich Szwykowskiej Skarbn: Pttu Wilkomier: zawiadomieni w Kancellaryi Ziem: Wileń: przed dn 29 7bra 1815 roku uczynili będąc tedy ja niżej podpisany Aktorem całej schedy Maryanny z Stanisławow Gąseckich Stoln. Zakroczyn: Pacenkowey siostry zeszlę Szwykowskie — Gdy z działu przez Sukcessorow teyże Szwykowskiej nastalego w najmniejszey części nie wziętem, a zatym, że o schedę mnie przypadającą koleją zwyczajną dopomnę się, i już w tym celu oświadczenie do Akt Ziem: Wileń. teraz: 1815 roku 7bra 28 d. zapisałem. każdego interessowanego ostrzegam — również JW Piłsudskiego mającego jeszcze restansyą zawyprzedane Dobra Czebiszki z Folwarkami, summę uprzedzam — a takż i nabywcę Kamienicy w mieście Wilnie pod Nru 326 na ulicy żmudzkiej położoney Hirszę Dawidowicza strasznińskiego z wiadomiam — Dat 1815 7bra 29 Dnia. Tadeusz Klimens Porucz.

3. Niżej podpisany mając wydany Skrypt na rubli assyg. 1,150 od J. O. X. Jm. Jana Giedroycia b. Marszałka Guber. Wileń. i Kawalera, z terminem opłaty dnia 19 miesiąca mar. roku idącego, poruczyłem JW. Sztackiemu Sowietnikowi Listowskiemu z zapisanym na nimże przelewem. Następnie JW. Listowski tenże sam skrypt oddał JW. Sztackiemu Sowietnikowi Machwitzowi, u którego, gdy później zaginął (o czém przez JW. Machwitza zostało wydane świadectwo) a J. O. X. Giedroyć pieniądze mnie należne opłacił, kontentując się tylko wydaną odemnie kwietacyą: przeto czuję się byż obowiązanym upraszać każdego komuby ten Dokument znaleźć przyszło, aby ony raczył, oddać, albo mnie, alboteż samemu Xiążęciu Jegomości, gdyż on iako opłacony nikomu i do niczego posługiwać nie może.

Podpisano Filip Nikiforow Nadwor. Sow.

3. W Domu JW. Podczaszego Kosakowskiego, na Bernardyńskim zaułku pod N. 149, przedają się dwie karety, kareta Basztarda, kocz, drążki, bryka, sześć koni i fortepiano, zapytać się w tymże domu u Pana Berga, będą się później przedawać meble tak mohoniowe jakoteż i z prostego drzewa, oraz niektóre sprzęty i naczynia kuchenne i staienne.

3. JP. Tadeusz Teodor Wołżyński Kom. Ptu Wilen. Haniewa folwarku alias Kamiennego Łoga Olechnowskiego przedawać niemoże, bo nie jest Dziedzicem tylko Extenuatorem i to już wytrzymał. Jan Wolicki.

3 Po śmierci Tadeusza Duszewskiego Adwokata Subseliow Kowieńskich, wszelkie papiery powierzone jemu od Aktorow, złożone są w Kancellaryi Ziemskiej Kowieńskiej, skąd ciż Aktorowie mogą je odebrać.

2. Scheda z Exdywizyi Dobr Swiewka WW. Zarankow w Pcie Brasław. położonych to jest ziemi we wsi Makarowka zwaney od Folwarku Gud odłączoney włok z morgow 16 prentow i 25 4ma mieszkańcami chatnemi i 4ma kontnikami. Osobno w teyże wsi lasu włoka i mor. 9 prentow 209. Prócz tego ieszcze karczma pod folwarkiem Gudami Pohulanka zwana; takowa scheda zeszlęmu ś. p. Michałowi Mikuckiemu Stolnikowi Xtwa Zmudz: Dekretem Exdywizor. wydzielona, a po nim z prawa naturalnego, na syna jego W. JP. Ignacego Mikuckiego Porucznika woysk pol: spadła, i w jegoż possessyi zostająca, jest do zbycia. Ktoby więc z Kolokatorow chciał takową schedę nabyć, może się udać do mnie pełnomocnego Plenipotenta w mieście Wilnie mieszkającego, gdzie zupełną informacyą w tym przedmiocie powezmie. Dat w Wilnie 1 8bra 1815. Bogusław Białobłocki Adwokat Sądu Gł. Lit Wileń.

2. Drzewka wiszniowe, sliwkowe, topole balsamiczne, bez błękitny i biały do wysadzenia szpalerow, agrest, porzeczeki w najlepszym gatunku, truskawek dużych w trzech gatunkach, tulipany w różnych kolorach; narcyssy, lilyje białe do przesadzenia, dostać można u JP. Frobenowey w ogrodzie na popławach pod Nrem 1533 znanym za pomierną cenę, takż kanarek kurantowy, i szpice do sprzedania. Dat w Wilnie msca oktobra 4 dnia 1815 roku Rozalia Frobenowa teraz Sołocka Majorowa.

2. Józef Karwowski Porucznik b. w. pol. nabywca majątku Markun w Pcie Wilkomier. w Parafii Szatskiej leżącego, wzywa wszystkich Kredytorow byłego Sędziego Z. W. Nowomieskiego a swojego Jurisdatora mających realne pretensye do tegoż Sędziego dla odebrania należnościow z summy przy wybyciu Markun zostawioney. Stanisław Drozdowicz.

2. Lokay imieniem Józef Zapuniaka poddany wieczysty z dobr Gineyciszek JW. Józefa Potrykowskiego Marszałka b., Powiatu Trockiego, ze dnia 30 na dzień 31 augu. roku terażniejszego w nocy uciekł, okradłszy pana swego w różnych sprzętach, sukniach, oraz gotowych pieniądzy, przytym sztuccow srybrnych stołowych par sześć, i tyleż łyżek, jakoteż z garderoby syna tegoż JW. Marszałka wiele rzeczy zabrawszy, klacz szersci gniadey z sobą uprowadził, szkod niemało przez kradzież i ucieczkę swoją poczynił — Postać ciała jego jest takowa, sam wzrostu niskiego, lat 23 od urodzenia mający, twarzy siedniawey pociągłej, kompleksyi suchy, włosu ciemnego, uczony kunsztu krawieckiego, przezwał się Zacharewiczem. Ktoby go poścignął, odbierze przyzwoitą nagrodę, w imieniu pana mojego uręczam, i proszę odesłania onego do najbliższey władzy policyinney. Dat 1815 8bra 2 dnia.

Józef Zawadzki Plenipotent.

3. W handlu Antoniego Gastella, znayduje się Wiedeńskie fortepiano, tak zwane Tytana Classis.

O G Ł O S Z E N I A.

1. Sąd Exdywizorski massy b. Marszałka Upit-
skiego JW. Straszewicza od dnia 7go 7bra tera-
zniejszego roku na skutek odkładowego wyro-
ku swojego do dobr Rogowa zebrany, i ciągle
dotąd powierzonym sobie zatrudniający się
dziełem, wysłuchawszy już licznych Wierzycie-
lów w ich do tey massy pretensyach, unikając
szkodliwej ze wszech miar zwłóki, śpieszy się
do ukończenia takowego dzieła, i dla tego
znajduje potrzebą przez ninieyszą awizacyą
wszystkich do konkursu należących zawiadomić,
że w dniu 15 9bra terazniejszego roku nieprze-
mennie całą sprawę do ostatecznego rozwią-
zania w namowie przedsięwzie — W której
jeżeli skutkiem remmissy Sądu Głnego 2go De-
partamentu dla niejawiących się amissa zapi-
saną zostanie, każdy, ponoszący z tego powo-
du stratę, policzy ją na rachunek własnych
interesow zaniedbania — Det w Rogowie roku
1815 mca 8bra 4 dnia. Mateusz Siesicki Pre-
zydent Ziem. Ptą Wilkom. Exdywizor. Lu-
dwik Zawisza Sędzia Ziem. Kowien. i Exdy-
wizor. Wincenty Moszyński Sędzia Ziem.
Iłumeń. Exdywizor. — Exd. Regent Ignacy De-
łobowski.

1 Nr. 383. Na skutek Dekretu Sądu Magi-
stratu Miasta Wilna. dnia 4 praesentium w sprawie
Obywatelki Wileńskiej Wdowy Julianny
Reymerowey i jey Potomstwa, z JJPPmi Rad-
nym Tomkiewiczem, Piotrem Felcoberem i
Jacem Palczewskim Opiekunami Subskrybtorow
zycyey.

zmarłego Antoniego Wysockiego, wypadłego,
będzie się wyprzedawał przez publiczną Licytacyą
dom w Mieście Wilnie z ziemią i wszelkiemi
do onego przynależnościami, na ulicy
od Wileńskiej do Tatarskiej Bramy ciągnącej
się, pod Nr. 679 sytuowany, od Reymerow,
w possessyą zastawną Obywatelom Wysockim
dany, do jakowey licytacyi, naznaczone są
termina, pierwszy dnia 25, drugi dnia 27, i
trzeci ostateczny dnia 28 terazniejszego mie-
siąca oktobra; aby przeto życzący nabyć do
wieczystego aktorstwa pomieniony dom, in fun-
do onego, w każdym terminie, popołudniu, dla
zaskutecznienia publicznego targu przybyli
czyli, ninieysz wydadę awizacyą, dnia piąte-
go oktobra 1815 roka. Józef Klimaszewski
Kur. M. W.

2. Roku 1813 septembra 25 dnia. Nizey
podpisany czytając gazety Kuryera Litewskie-
go w dodatku drugim N. 75 Mińskiej Guber-
nii Bobruyskiego Powiatu Obywatela byłego De-
putata W. Ignacego Hryniewicza, wyraźny na-
mnie przekwil, że jakobyem się nieuzupełnił je-
mu podług kontraktu, Sądzę za rzecz słuszną
usprawiedliwiając się nie przed W. Hryniewi-
czem, lecz przed publicznością, następnie od-
owiedzieć — W. Hryniewicz, nie mając zo-
mą żadnego kontraktu prócz honorowey umo-
wy, otrzymał w moc oney to wszystko co na-
leżało — Wódkę i woły przyioł, zarewerso-
wał, i przedawszy onę natychmiast opłacił W.
Jozefowi Narbutowi Policmeystrowi Mińskiemu

naależność, za którą skonwinkowanego procederem, już miał tradować majątek Horbacewicze — Uważyć za tem zechce publiczność, jak W. Hryniewicz daleko krzywdzi niewinność, bo w miejscu powinnéy wdzięczności za ocalenie jego majątku, publikuje w gazecie Obywatela, który nigdy niemając z nikim procederów, i nie będąc w niczem notowanym zasłużył na złą opinią u W. Hryniewicza ukłaniającego się wyraźnie od opłaty udzielnie za czystym obli-giem należney summy. — Dość jest, przekona-nia o tem, kiedy W. Hryniewicz woły i wódkę przybił, i wiersował, niezwracając przedał, tem samem umowę zatwierdziwszy, w pół ro-ku ledwo się obezwał, że jakobym ja niestoso-wnie do umowy z nim i zapisał. — Zastanawia to mię niemało, że W. Hryniewicz, naznacza termin 15 octobra do domowego ułożenia się za czystym obligiem, i awizuje ony w gazecie, jakby ja był za granicą — Wiadomo W. Hry-niewiczowi, że Powiat Rzeczycki jednéy Gu-berni jest graniczącym z Bobruyskim, ja będąc Obywatelom onego, bez publikaty wartbyć mieść przynajmniey listowne zgłoszenie się, ileż by na ilekrotne moje pismem do W. Hryniewi-cza o opłatę czystey za obligiem summy od-zwy, niemiałem honoru żadney otrzymać od-powiedzi. — Niedowiedzie mnie W. Hryniewicz, nic takiego coby się ściągało do nadwężenia honoru mego, i w czasie procederu za umo-

wą, gdy W. Hryniewicz życzy mieć ony, do-wiedę, że więcey zrobiłem jemu przyjaźni i po-mocy w interesach tą przedaży, niżelibym był potrzebny oney — Ze tedy W. Hryniewicz o-barczony mnostwem interessow, i bojąc się skutków opisu swojego, na zajęcie bez sądu majątku, zezwalającego, nie w innym celu podaje publiczności za nieważny własnoręczny rękodaj-ney summy dokument, i oświadcza nieopłatę za onym bez konwikcyi, jak w chęci procedowa-nia, i przez to zwłoki doycia realney należno-ści w poprawę własnych i ciężkich interessow, otém publicznie przez Kuryera Lit. oświadczam, i chociażbym mógł w odpłatę za niewinne oczer-nienie, mię wiele na krzywdę W. Hryniewicza powiedzieć, lecz że podawać publiczności ta-kowe pisma, mnie uczciwie myślącemu, jest hańbą, przeto nietykając honoru jego, to oświa-dczenie W. Hryniewicza oddaję na uwagę prze-świetnéy publiczności. — Obywatel Powiatu Rze-czyckiego, Zastępujący, miejsce Kapitana Spra-wnika Rzeczyckiego tegoż Ptu od Korony As-sessor Józef Karwowski.

3. Podaje się do wiadomości, że Józef Ło-piński z tego świata zszedł, a Jeśliby znalazł się jaki Successor niech przyjeździe do Kurzeńca po pozostałą małą ruchomostkę, bo jeśli nie przybędzie za dwa miesiące, więc każę rozprze-dać ją na ubogie rozdać. Weiss Ekonom.